

Prof. dr hab. Jerzy Rola
Zakład Wirusologii
Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy
w Puławach

RECENZJA

rozprawy doktorskiej lek. wet. Oliwiera Teodorowskiego pt. „Wpływ immunostymulatora Zylexis na immunogenność szczepionki Nobivac Tricat Trio u kotów”

wykonanej w Katedrze Mikrobiologii Weterynaryjnej, Instytutu Biologicznych Podstaw Chorób Zwierząt, Wydziału Medycyny Weterynaryjnej Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie. Promotorem pracy jest prof. dr hab. Barbara Majer-Dziedzic. Podstawę formalną wykonania recenzji stanowi pismo Dziekana Wydziału Medycyny Weterynaryjnej Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie z dnia 24 maja 2016 r. (W. Dz. 531-6/2015), powołujące się na uchwałę Rady Wydziału Medycyny Weterynaryjnej z dnia 19 maja 2016 r.

Zakażenie górnych dróg oddechowych u kotów, określane często jako zespół oddechowy lub katar kotów, należy do najważniejszych chorób tego gatunku. Schorzenie to występuje powszechnie na całym świecie powodując zachorowania, a często także zejścia śmiertelne zarówno kociąt jak i dorosłych osobników. Na zachorowania narażone są szczególnie koty w schroniskach. Spośród czynników wirusowych biorących udział w etiologii tego schorzenia najważniejsze znaczenie odgrywają herpeswirus kotów typu 1 (FHV1) i kaliciwirus kotów (FCV). Pierwszy z wymienionych wirusów jest wirusem DNA i należy do rodziny Herpesviridae. Szczepy FHV1 należą do jednego serotypu i chociaż różnią się zjadliwością to obraz kliniczny zakażenia u kotów jest z reguły podobny. Z kolei kaliciwirus kotów (FCV) jest wirusem RNA i charakteryzuje się dużą zmiennością właściwości antygenowych i chorobotwórczych. To powoduje, że zakażenie FCV może przebiegać klinicznie w sposób bardziej zróżnicowany, począwszy od zakażenia bezobjawowego, przez postać łagodną, do postaci ciężkiej. Ponieważ oba wirusy występują powszechnie w populacji kotów jednym z najskuteczniejszych sposobów zapobiegania ewentualnym zachorowaniom jest szczepienie. W profilaktyce zakażeń FHV1 i FCV stosowane są

